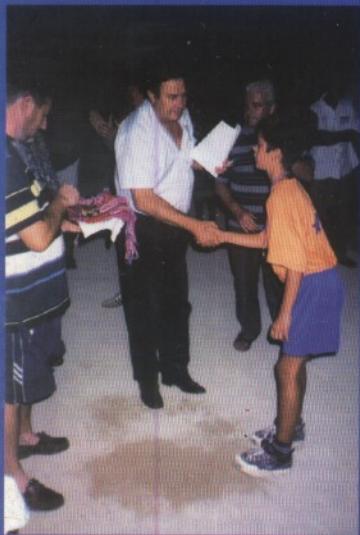
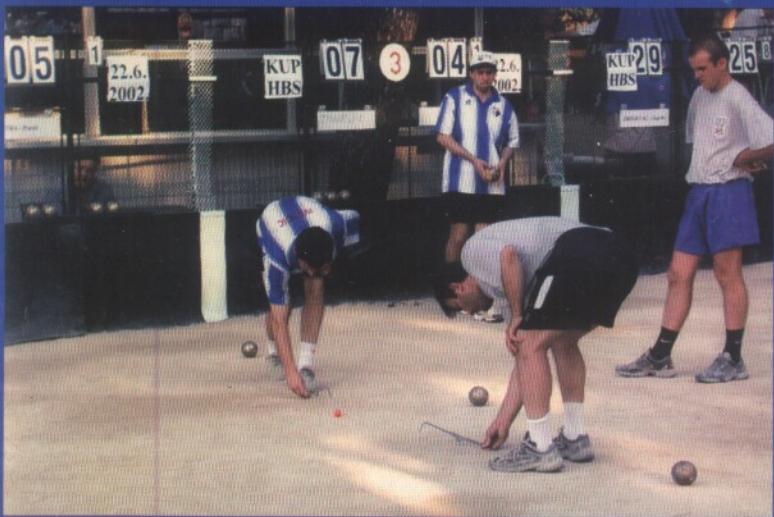

bocanje

GLASILO HRVATSKOG BOĆARSKOG SAVEZA

godina 3 • broj 5 • travanj / svibanj 2003.

**Riječani
slave**

Uvodnik

NAKLADNIK
Hrvatski boćarski savez

ZA NAKLADNIKA
Nedeljko Rojnica

UREDница
Tajana Obradović

UREĐNIŠTVO
Mario M. Litre, Vesna Mužička

DESIGN
I GRAFIČKI UREDNIK
Dragutin Habazin

PRIPREMA
Priprema tiskovne forme
Tiskare Vjesnik

TISAK
INTER NOS
Trg I. Kukuljevića 6, Zagreb

NAKLADA
1000 primjeraka

Entuzijazmom uredništva i boćarskih zaljubljenika okupljenih oko Hrvatskog boćarskog saveza peti je broj Boćanja pred vama. Polako se iskristalizirala situacija - novo Boćanje stiže do vas početkom ljeta i krajem godine. Postaje jasno kako su želje jedno, a stvarna situacija u sportu, prvenstveno finansijska, je ipak nešto drugo. Nakon čelnika Saveza zaslužnih za postizanje statusa, otvaranje vrata u svijet vrhunskog hrvatskog sporta i mnoštvo boćarskih nagrada i priznanja kako u Hrvatskoj tako i u inozemstvu u ovom broju predstavljamo najtrofejnijeg hrvatskog boćara Dinka Beakovića. Na narednim stranicama možete pročitati njegovo viđenje vlastitih i uspjeha hrvatskih boćara u posljednjih dvanaestak godina, njegova trenutačna razmišljanja i želje za budućnost. Uz pregled redovnog rada Saveza 5. broj Boćanja Vas upoznaje s činjenicom osnivanja "boće poola", donosi pregled svih rezultata iz prošlogodišnjih prvenstava Hrvatske te Kupa Hrvatske.

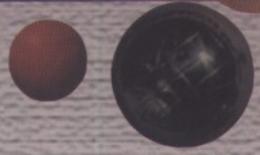
Nismo mogli zaobići veliku svečanost riječkog boćanja te vam poklanjamo dijelić ugodaja sa 50. obljetnice organiziranog boćanja u Rijeci.

Vaša pisma i nadalje stižu. Odlučili smo vam dati odgovor o načinima stjecanja kategorizacije u boćenju i pogodnostima koje ona donosi.

Kako i priliči kasnom proljeću na kontinentu misli nam se sele prema jugu. Misli je slijedila i rubrika Iz županijskih saveza. Otišli smo do najtoplje i najjužnije hrvatske županije te vam donosimo pregled boćanja u Dubrovačko-neretvanskoj županiji.

Svim boćarskim zaljubljenicima želimo ugodno ljetno, a boćarima i boćarskim djelatnicima što bolje rezultate kao pripremu za Svjetsko seniorsko prvenstvo u Nici početkom listopada.

Dinko Beaković, najtrofejniji hrvatski bočar

Svi su uspjesi - naši

Piše: Tajana OBRADOVIĆ

Tri naslova svjetskog (1993. Saluzzo u preciznom izbijanju i 1997. u Rijeci u paru s Valterom Ivančićem i momčadski) i naslov europskog prvaka (1994. u Zagrebu precizno izbijanje). Tri srebra sa Svjetskih prvenstava (1982 - Grenoble (Francuska), 1988. Válparaiso (Čile) i 1995. Hamilton (Kanada) - momčadski), broncea (1993. Saluzzo (Italija) - momčadski) te čak pet bronci s Europskih prvenstava. Osvajač Kupa europskih prvaka iz 1997. s BK Zrinjevac u Yverdon Les Bains (Švicarska). 35 puta državni prvak. Osvajač

vete godine odlazio s njime na bočalište. Ispričao sam trčkarao uokolo i igrao se. Dvije, tri godine kasnije počeo sam igrati sve ozbiljnije. Naravno, kao i većini dječaka te dobi nogomet mi je bio zanimljiv, a igrao sam i stolni tenis te neko vrijeme dizao utege. Ipak, bočanje je stalno bilo "tu negdje". Stalno uz mene.

Prve bočarske nastupe bilježi kao član BK Nafta-Rijeka (kasnije INA Rijeka), a prvo je bočarsko natjecanje "odradio" kao trinaestogodišnjak. Nakon nekoliko sezona prelazi u BK Luka Rijeka čiji je član narednih godina.

Osvajač prve hrvatske zlatne medalje na Svjetskom prvenstvu u talijanskom Saluzzu 1993. u preciznom izbijanju. Sa 64 puncta svjetski rekorder u toj disciplini. Niska dostoјna naziva najtrofejnijeg hrvatskog bočara. A i šire. Presjek jedne iznimne sportske karijere.

prve hrvatske zlatne medalje na Svjetskom prvenstvu u talijanskom Saluzzu 1993. u preciznom izbijanju. Sa 64 puncta svjetski rekorder u toj disciplini. Niska dostoјna naziva najtrofejnijeg hrvatskog bočara. A i šire. Presjek jedne iznimne sportske karijere.

Numizmatičari ga vjerojatno dobro pamte kao lik s jedne od poštanskih maraka od prije desetak godina. Točnije iz 1994.

Iako je najveće uspjehe postizao kao stanovnik metropole razvojni je put vezan uz rodnu Rijeku. Uz Rijeku su vezani djelatnost, osnovnoškolski i srednjoškolski dani. Nesuđeni je pravnik. No, pravu je nakon završene dvije fakultetske godine rekao zbogom - u ime sporta. Zaposljen je u Brodokomerču kao informaticki programer, a slobodne je trenutke dijelio između obitelji - supruge, kćeri Sandre, sina Marka i - bočanja.

- Pokojni otac Jakov bio je bočarski záljubljenik te sam od svoje osme, de-

Rezultati su sve bolji, pa ubrzo nastupa na omladinskim prvenstvima Jugoslavije. Zabilježio dvostruki naslov prvaka Hrvatske i drugo mjesto na prvenstvu Jugoslavije. Kao omladinac nastupa na seniorskim općinskim prvenstvima sa zapaženim uspjesima. No...

- Prvi pravi, ozbiljniji rezultati počeli su prelaskom u BK Lovran iz Lovrana 1978. godine s kojim ulazim u elitno bočarsko društvo I. lige bivše države.

Počinje značajniji uspon te s omladinskom reprezentacijom Jugoslavije na Svjetskom prvenstvu u talijanskom Coroigdnanu osvaja broncu. Bila je to prva medalja za bočanje na ovim prostorima uopće.

- U seniorsku sam reprezentaciju bivše države ušao 1982. godine, nastupio na Svjetskom prvenstvu u francuskom Grenoblu gdje smo osvojili srebrnu medalju. Bilo je to prvo svjetsko finale u kome se nisu sučelili do tada neprikosnovene Italija i Francuska.

Početak blistave karijere. Viceprvak svijeta u preciznom izbijanju iz Válparaisa u Čileu 1988. Momčadsko srebro sa Svjetskog prvenstva u Salluzu, Italija 1986, pet bronci s Europskih prvenstava. Prvak Jugoslavije u parovima, četvorkama, pojedinačno, precizno...

- Bočanje je polako, s vremenom i sve boljim rezultatima, dolazio do izražaja, dobivalo na težini. Tretman bočanja u Jugoslaviji bio je daleko od odgovarajućeg. Bili smo mali sport, no svake smo godine išli korak naprijed. Sve se više mladih počelo zanimati za bočanje, sve ih se više uključivalo. Bočanje se počelo širiti i postajalo sve masovnije. Pravi procvat je doživjelo tek po održanju Hrvatske. Rezultati koje smo postizali "primorali" su medije da nas uvažavaju, da nas uvrštavaju u centralne dnevne emisije, počelo se pisati, govoriti o nama. Organizacioni je bočanje podignuto na višu razinu, a sukladno tim trendovima i

masovnost je porasla. Osnivaju se novi klubovi, veliki se broj mlađih uključuje u boćanje što je boćanju dalo legitimitet ozbiljnog sporta. Uvjeti su postajali sve bolji, što je poglavito došlo do izražaja po izgradnji Boćaskog doma u Zagrebu, a poboljšane uvjete potvrđuju i sve bolji rezultati.

Stvaranjem boljih uvjeta i koncentracijom boćanja u Zagrebu Dinko Beaković ratne 1992. stiže u BK Zrinjevac.

- U Zagreb sam stigao izravno s ratišta kamo sam 1991. godine otisao kao dragovoljac. Bojnik sam HV-a i osobito sam ponosan na to razdoblje svog života. Imao sam, naime, mogućnost otići s obitelji u Italiju ili Francusku. Izabrao sam ostanak i odlazak na ratište te sam sigurno jedan od rijetkih vrhunskih sportaša koji je aktivno sudjelovao u ratu. Za dolazak u Zagreb presudan je bio razgovor s gospodinom Antonom Ledićem. U razgovoru sam osjetio želju za stvaranjem nečega ozbiljnog, velikog i dobrog za boćanje. Dvorana je bila sagrađena, s njom stvoreni uvjeti za napredak boćanja. Trebalo je ojačati momčad. Osjetio sam priliku da se boćanjem bavim na profesionalnoj razini. Na razini koja bi mi omogućila napredak. Možda sve do naslova svjetskog prvaka. Donio sam odluku o prelasku u Zagreb. Stimulationi smo si ruku i put stvaranja velikog Zrinjevca i hrvatske reprezentacije je počeo...

Odluka se pokazala ispravnom. Zrinjevac je postao neprikosnoven u Hrvatskoj...

- Klub je od 1991. sedam godina zaredom bio državni prvak. Reprezentacija je postala svjetska boćarska velesila. Postao sam svjetski prvak u preciznom izbijanju (Saluzzo, Italija 1993), prvi svjetski prvak koji nije Talijan ili Francuz i što posebno veseli - prvi seniorski svjetski prvak u bilo kojem sportu od osamostaljenja države. Sljedeći je to ostvario Miloš Milošević. Godinu kasnije na Europskom prvenstvu u Zagrebu ponavljam uspjeh - prvi metaljan i nefrancuz europski prvak i prvi Hrvat kojem je to pošlo za rukom. Deset dana kasnije isti je podvig ponovio Dragan Jurilj u karateu, također u Zagrebu. Usljedila je Rijeka 1997. (Svjetsko prvenstvo) kao kulminacija karijere i osvajanje zlata u paru s Vaterom Ivančićem. Zlato u rodnom gradu. Nikada to neću zaboraviti. Zanos publike. Želja nas igrača da budemo prvi, najbolji... Bili su to sretni dani.

Tijekom karijere bilo je još mnogo medalja - srebrnih, brončanih, naslova državnog prvaka...

Prvak se zna – EP Zagreb 1994., Dinko Beaković, Peras (FR), Pignon (CH), D'Agostini (I)

- Gledajući unatrag sretan sam jer sam voljom, željom, znanjem i sposobnošću da i druge povučem za sobom postigao nevjerojatne uspjehe. Ponosan sam što sam igrao za najbolji, natrofejni i najveći hrvatski klub. Time je i meni omogućen osobni boćarski razvoj. Sretan sam što sam rezultatima vratio dio ljubavi koju mi je Zagreb poklonio. Što sam pomogao ostvarenju sna gospodina Ledića da Hrvatska postane boćarska velesila. Zrinjevac je boćarska institucija, jedini klub uz talijanske koji se okitio naslovom Europskog prvaka. Klub u kome su igrali svi naši europski i svjetski prvaci. Zrinjevac i Zagreb zauzimaju posebno mjesto u riznici sjećanja. Prema ljudima u Zrinjevcu osjećam zahvalnost i poštovanje, a Zagrebu i Zagrepčanima zahvaljujem na prijemu i uvažavanju mojih sportskih uspjeha.

Stigle su ozljede. Sljedio je povratak u rodnu Rijeku. Ipak, uzrok odlaska iz Zagreba nisu bile isključivo ozljede...

- Godinama me muči ishialgija. Stanje se sve više pogoršava. Sve mi je teže igrati. Prije svake važnije utakmice sam kod kiropraktičara. Bez masaže gotovo ni ne mogu igrati na većim natjecanjima.

Pri prisjećanju na svoje posljednje veliko natjecanje, Europsko prvenstvo u Salluzu '98. pred očima mi je stanje teške alergije koja me je "stajala" pet dana provedenih na intenzivnoj njezi i 25 injekcija u svrhu njenog povlačenja. Nakon mjesec dana otisao sam na Prvenstvo i time napravio jedinu, ali kardinálnu, najveću pogrešku u karijeri. Želio sam nastupiti samo u paru. Znao sam da nemam snage, "da nisam onaj stari". No, vodstvo je odlučilo - moram igrati i krugove. Bez snage i ozlojeđen, gubim koncentraciju i dolazi do potpunog sloma - i psihičkog i fizičkog... Shvatio sam da ne mogu više izdržati te

odstupio i prepustio mjesto mlađima. Odustao od nastupa za reprezentaciju.

Ta je odluka za sobom povukla i lom u Zrinjevcu. Nakon velikih uspjeha i nagrada napustio sam klub gotovo bez pozdrava. Danas, kada racionalno razmišljam svjestan sam i svoje krvice u svemu, ali i krvice raznih suflera i "dobronamjernika" kojima je Dinko očigledno smetao ili predstvljao problem pa ga je pošto-poto trebalo uzdrmati. Sada se mogu tek ispričati svima kojima sam tada učinio nešto nažao, a onima koji su to učinili meni - oprostio sam. Odlazak iz Zagreba je bio tužan, vjerovao sam kako Zrinjevac tek predstoji dati najboljeg europskog kluba i bilo mi je žao što u njime neću sudjelovati.

Povratak u Rijeku logičan je slijed događaja...

- U Rijeci mi je bila obitelj, a osjećao sam kako je vrijeme za vraćanje dijela duga prema rodnom gradu. Igrači, vodstvo kluba i rođni grad su me odlično prihvatili. Prethodnih sam godina uglavnom bio prevaga u osvajanju titula Zrinjevca protiv R. Benčića. Imao sam dodatni motiv - dokazati sebi kako i bez Zrinjevca mogu postati državni prvak. Osvojeni sam naslov shvatio kao nagradu i satišfakciju za proživljeno. Bio mi je to osmi naslov - za redom, ovoga puta s osjećajem da sam vratio naslov u Rijeku iz koje sam ga često odnosio. I prije mog dolaska R. Benčić je bio dobra momčad. Spoj iskustva i mladosti. Trebao je tek igrač koji će sve to povezati...

No, zasigurno se osjećala razlika u uvjetima rada i podršci Grada u Zagrebu i Rijeci...

- Zrinjevac je po pitanju uvjeta, treninga, logistike definitivno bio najveći klub u Europi, Rikard Benčić se nije mogao mjeriti s njime. Podrška Grada

Zagreba je bila znatno veća no što je to u Rijeci. Rikard Benčić je velik klub, najveći i najuspješniji klub u bivšoj Jugoslaviji, klub ogromne tradicije, ali Zrinjevac je taj koji je ispisao zlatne stranice hrvatskog bočanja. Zagreb je učinio mnogo i za mene osobno i za bočanje. Bez podrške Grada ne bi bilo niti boćarskih uspjeha. Po mom povratku u Rijeku Grad je dao podršku Rikardu Benčiću i to se odrazilo na rezultate. Za velike uspjehe nužna su ulaganja institucija.

Dani slave su iza vas skrasili se se u Poreču...

- Prošle sam godine s obitelji prešao u Poreč. Za BK Istra-Poreč igram već treću sezonu. Državni smo prvaci za 2002. bez izgubljenog boda, što nije uspjelo nikome do sada. Čak niti Zrinjevcu u najboljim danima. Treću smo godinu u finalu Kupa prvaka, jedini kojima je to uspjelo tri puta u posljedne tri godine. Mislim da smo na najboljem putu da ponovimo prošlogodišnji uspjeh. Momčad je iznimna, kao i atmosfera u klubu. Klub je organizacijski na razini Zrinjevca s odličnom logistikom i vjerujem kako će ostvariti još mnoge uspjehe. Odljčno sam prihvaćen u klubu, a svojim rezul-

Barjak u pravim rukama

tatima još uvijek nosim momčad. Primam naknadu kao sportaš, no imam i tvrtku koja se bavi uvozom boća i boćarske opreme...

Posebno veseli što se i Marko bavi bočanjem. Ima šesnaest godina i mogao bi postati dobar boćar. U riznici već ima naslov prvaka države pojedinačno i u paru. Sretan sam što je u boćarskoj obitelji, a kamo će stići ovisi o njemu. Moju podršku i ljubav imam...

Iznimna karijera nije prošla nezašteno od mjerodavnih institucija. Sportaš je Zagreba za 1993. i 1994. dobitnik državne nagrade sporta Franjo Bučar, član Hrvatske boćarske reprezentacije koja je 1997. dobila nagradu HOO kao najbolja momčad....

- Već na proglašenju sam naglasio kako sam bio uvjeren da sam u sportu

sve postigao. No, prevario sam se. Tek sam ovom nagradom postigao sve. Bilo je to priznanje za sve što smo napravili, najveće priznanje koje se u sportu može dobiti.

Neizmjerno sam zahvalan svima koji su samnom igrali. Postigli smo mnogo i možemo biti ponosni što smo boćari. Kao boćar sam postigao sve što se može postići, a usput sam naučio da su boćari iskreni i čestiti ljudi. I "mali" i "veliki" boćari su dio obitelj i svi ovi uspjesi su - naši uspjesi.

Što poslije igračke karijere? Imate li trenerske, izborničke ili dužnosničke ambicije?

- Vjerovao sam kako će po prestanku reprezentativne karijere biti trener i prenijeti svoje iskustvo na mlađe igrače. Bio sam izbornik reprezentacije do 18 godina koja je donijela prvu medalju za hrvatsko bočanje, momčadsko srebro iz Strambina u Italiji. Kao izbornik reprezentacija do 18 odnosno 23 godine osvojio sam 12 medalja. No, na tome je i stalo. Nadam se da će ipak uspjeti realizirati svoju želju i s reprezentacijom osvajati zlata. Mislim da mogu razumjeti i pomoći igračima. Mogu se saživjeti s njima znam što misle i proživljavaju kad im je najteže jer sam i sam prošao isto.

Koliko je bočanje utjecalo na izvanboćarski život, na obitelj, posao?

- Bočanje je moj život, a postalo je i život moje obitelji. Dalo nam je mnogo. Donijelo mnoga sreće, ali i tugu. Prošli smo kroz mnoga odričanja kako ja osobno tako i moja obitelj kroz sve ove boćarske godine. Rezimirajući sada, svjestan sam da sam mnogo vremena i ljubavi potrošio na ljude na koje nisam trebao, a time uskratio dio ljubavi svojoj djeci. Prikupio sam i dobrili i loših iskustava, no to je cijena vrhunskog sporta. Oduvijek sam svjestan - dok sam najbolji kralj sam, ako se zaljuljam - kraljevstvo se ruši. Svjestan sam toga. Znam da je put od slave do ponora uzak i da si neprestano na ivici. Vjerujem kako će na vrijeme ocijeniti kad je dosta, kad treba stati. Zbog sporata sam zanemario posao, naročito fakultet. Uspjehe sam mogao mnogo bolje iskoristiti, kao i danc provedene u ratu. No, svjesno sam život podredio sportu tako da mi nije žao. Do prelaska u Zagreb radio sam u Brodokomeru i uz posao trenirao. Odricao se da bih postao vrhunski boćar. Dolaskom u Zrinjevac mogao sam u sportskom smislu naplatiti dotadašnja odričanja. Postao sam, u neku ruku, profesionalan sportaš. Mogao sam trenirati, sportu posvetiti cijeli dan. Primanja zasigurno nisu bila na razini profesionalnih sportaša u drugim sportovima - imao sam

D. Beaković i V. Ivančić u slavlju

Koncentracija, pa siguran pogodak

prosječnu hrvatsku plaću, ali sloboda, vrijeme za trening i odmor urodili su željenim rezultatima. Znam da bez takvog pristupa ne bi bilo titula, medalja i uspjeha i stoga sam neizmjerno zahvalan gospodinu Lediću i Zrinjevcu koji su mi takve uvjete omogućili.

Igrač ste koji je sudjelovao u usponu, izgradnji i najslavnijim danima hrvatskog bočanja. Pogled na te dane iznutra...

- Bez lažne skromnosti mogu reći kako sam prvi koji je otvorio vrata bočanju, pokazao kako se može protiv svih, čak i protiv najjačih, najboljih i nedodirljivih. Kako nedodirljivi i ne postoje. Vjera u to je odraz mog optimizma i želje za dokazivanjem, ali i stava gospodina Ante Ledića koji je širogo optimizam i pozitivno mišljenje. Vjerovao je u mene i ostale igrače... Napravili smo mnogo, no treba i nastaviti. Moramo se vratiti na zlatne staze. Imamo status velesile, ali smo bez zlata na posljednja tri svjetska prvenstva. Na prva tri po osamostaljenju države osvojili smo zlato. Imamo iskustvo, prošli smo mnogo i moramo vratiti onaj zlatni naboј s početka boćarske priče.

A kada smo kod priče, iz tiska uskoro izlazi biografija Dinka Beakovića. Iscrpano štivo koje prati briljantnu karijeru našeg najtrofejnijeg boćara dokumentirano arhivskim isjećcima iz novina i preciznim statističkim podacima. ●

Iz rada Saveza

Iz rada Saveza

Skupština

U očekivanju početka skupštine

Pozornost Jurjević, Galov, Nikolić, Svilicić, Festini i Linić (slijeva na desno)

Tema za razmišljanje - Litre, Rojnic, Stanić, Čulić, Anzur

Na redovnoj izvještajnoj godišnjoj Skupštini održanoj 21. prosinca 2002. u Boćarskom domu "Zrinjevac" u Zagrebu od 30 bilo je nazočno 28 članova.

Uz uobičajeni dnevni red, a pod predsjedavanjem predsjednika Saveza Nediljka Rojnice, sva izvješća su prihvaćena, uz polemičke tonove oko suradnje s FIB-om i stalne finansijske problematike Saveza.

Savez je u 2002. godini raspolagao sa 295.950,05 kuna vlastitih sredstava, ukupni troškovi su iznosili 287.539,20 kuna, uz nepokrivenе troškove za vođenje liga, medalje, pehare, troškove međunarodnih natjecanja (suci, voditelji) i obveze iz 2001. godine koji iznose oko 40.000,00 kuna, ovisno o porezu i prikezu. Sve članarine, takse i nadoknade za suđenje ostaju nepromijenjene, na razini onih iz 2001. godine.

Iz međunarodnog kalendara natjecanja u ovoj su godini uočljive dvije obveze, nastup na Svjetskom prvenstvu za seniore od 7. do 12. listopada u Nici (Francuska) i Svjetsko prvenstvo za juniore za koje se ne zna kada i gdje će se održati, ali izvjesno je kako neće u Hrvatskoj, budući da nema zainteresiranih za organizaciju te manifestacije.

Skupština je dala podršku inicijativi da se u što bližoj budućnosti organizira zajednička liga Hrvatske, Slovenije i Italije, u kojoj bi sudjelovala tri najbolja hrvatska kluba.

Boće Pool

Zbog stalne finansijske oskudice u Savezu je, na poticaj predsjednika Saveza Nediljka Rojnice, osnovan "boće pool", tijelo čija je obveza skrb o nabavi potrebnih finansijskih sredstava. Članovi "boće poola" su Ante Ledić, Petar Ledić, Slaven Parlov, Filip Brekalo, Miro Petrić, Dragan Nikolić, Valter Krizmanić i Mario Milanović-Litre.

"Pool" je 2. travnja ove godine održao I. sjednicu. Na sjednici se raspravljalo o potrebnim sredstvima za međunarodni program svih reprezentacija i nabavi opreme, za koji prema važećim odlukama i kriterijima nedostaje 102.327,00 kuna.

Članstvo u "poolu" je otvoreno za sve ljude koji žele i mogu pomoći u njegovu radu.

Izvršni odbor

Izvršni odbor – Linić, Pavlović, Litre, Džaja, Čulić i Balaš (nedostaje Flego)

Na I. sjednici Izvršnog odbora održanoj pod predsjedanjem predsjednika Saveza Nediljka Rojnica u Zagrebu 3. svibnja ove godine uz uobičajene teme - financije, međunarodne obveze, žalbe, molbe i drugo - odlučeno je da Športska komisija razradi plan prijelaza igranja u dvije (2) prve lige, četiri (4) druge i osam (8) trećih liga i to već od 2004.

Uz ovu važnu odluku Izvršni odbor je podržao i osnivanje "boće poola".

PREGLED REGISTRIRANIH KLUBOVA I IGRACA U 2003. GODINI

ŽUPANIJA	KLUBOVI	IGRAČI
1. ZAGREBAČKA	32	524
2. PRIMORSKO-GORANSKA	70	1.275
3. POŽEŠKO-SLAVONSKA	3	60
4. ZADARSKA	25	612
5. OSJEČKO-BARANJSKA	18	336
6. ŠIBENSKO-KNINSKA	12	140
7. VUKOVARSKO-SRIJEMSKA	7	126
8. SPLITSKO-DALMATINSKA	28	622
9. ISTARSKA	96	1.459
10. DUBROVACKO-NE- RETVALSKA	40	643
U K U P N O	331	5.797

Predsjednik BK »Benčić GMT« Iván Barić predaje priznanje predsjedniku HBS-a Nediljku Rojnici

Pitanje je postavljeno – Rojnice, Litre, Festini, Pavlović, Miletić, Staničić, Troskot, Balaš (s desna na lijevo)

Zbor sudaca

Ovogodišnja skupština Saveza usvojila je »Pravilnik o organizaciji Zbora sudaca HBS-a«. Prema tom Pravilniku županijski boćarski savezi moraju ustrojiti svoje Zborove sudac, te će po tom na zajedničkom sastanku predstavnika županijskih boćarskih sudaca biti oformljen Zbor sudaca HBS-a. Za cijekopunu organizaciju Zbora sudaca zadužen je gosp. Serđo Rigo, član Športske komisije

Prvenstva

Kup Hrvatske 2002 **KUP HRVATSKE**

22. lipnja 2002, Dubrovnik

ZAVRŠNICA

1. BK "Zrinjevac" - Zagreb
2. BK "Solaris" - Šibenik
3. BK "Komi,a" - Komi,a
4. BK "Belišće" - Belišće
5. BK "Metković" - Metković
6. BK "Trsat" - Rijeka
7. BK "Istra Poreč" - Poreč
8. BK "Bili Brig" - Zadar

I. kolo

BK "Zrinjevac" - BK "Solaris"	9 : 0
BK „Komiža“ - BK „Belišće“	7 : 2
BK „Metković“ - BK „Trsat“	9 : 0
BK "Istra Poreč" - BK "Bili Brig"	9 : 0

POLUZAVRŠNICA

BK "Zrinjevac" - BK "Metković"	6 : 3
BK "Komiža" - BK "Istra Poreč"	3 : 6

ZAVRŠNICA

BK "Zrinjevac" - BK "Istra Poreč"	7 : 2
Pobjednik Kupa Hrvatske - BK "Zrinjevac" (Nediljko Rojnic, Marko Bljaić, Jure Maglić, Ante Papak, Joško Mardešić i Joso Nimač) - Zagreb	

Prvenstva Hrvatske 2002.

PRVENSTVO HRVATSKE SENIORI

Rijeka, 30. studenoga 2002.

POJEDINAČNO-KLASIČNO

1. VALTER IVANIĆ - BK „ISTRA POREČ“, POREČ
2. ALEN GUŠTIN - BK „ISTRA POREČ“, POREČ
3. NEDILJKO ROJNICA - BK „ZRINJEVAC“, ZAGREB
4. DINKO BEAKOVIĆ - BK „ISTRA POREČ“, POREČ
5. DENIS SRDOČ - BK „SRDOČI“, SRDOČI
6. TOMISLAV KOLOBARIĆ - BK „IVANKOVO“, IVANKOVO
7. DRAGI JUKIĆ - BK „KOŠTRENA“, KOŠTRENA
8. ČEDO VUKELIĆ - BK „BENČIĆ GMT“, RIJEKA
9. ZDENKO SINČIĆ - BK „ULJANIK PULA“, PULA
10. DAVOR JELOVICA - BK „BENČIĆ GMT“, RIJEKA
11. MLADEN ŠKODA - BK „PAŠKE STINE“, POVLJANA
12. IVO ARAMBAŠA - BK „VODICE“, VODICE
13. ANTE PAPAK - BK „ZRINJEVAC“, ZAGREB
14. IVIĆA KATANIĆ - BK „PĀMPAS“, OSIJEK
15. STIPE PETRIČEVIĆ - BK „OTOK“, OTOK

Rijeka, 1. prosinca 2002.

BLIŽANJE I IZBIJANJE U KRUG

1. ANTE PAPAK - BK „ZRINJEVAC“, ZAGREB
2. JOSIP CUCULIĆ - BK „TRIO“, BUZET
3. RONALD MARČELJA - BK „PODHUM KWSO“, DRAŽICE

4. ZDENKO SINČIĆ - BK „ULJANIK PULA“, PULA
5. ŽELJKO RADANOVIĆ - BK „VODNjan WART“, VO-DNJAN
6. ZDENKO ANDROŠIĆ - BK „ISTRA POREČ“, POREČ
7. VLADO OBRIĆ - BK „BENČIĆ GMT“, RIJEKA
8. DARIO PAVIA - BK „PODHUM KWSO“, DRAŽICE
9. DAVOR FUČAK - BK „PODHUM KWSO“, DRAŽICE
10. TOMISLAV KOLOBARIĆ - ŠBK „IVANKOVO“, IVANKOVO
11. IVAN ZELIĆ - BK „VELEBIT“, BENKOVAC
12. OZREN MIOČEVIĆ - BK „HOTELI MAKARSKA“, MAKARSKA
13. MILAN BUŠLJETA - BK „FEŠK-FERAVINO“, FEREĆANCI
14. IVICA JAKOMINIĆ - BK „TRSTENA“, NJIVICE
15. DEAN ARAMBAŠA - BK „ŠIBENIK“, ŠIBENIK
16. DORIJAN ČANDRL - BK „SV. JAKOV“, JADRANOVO

Rijeka, 7. prosinca 2002.

PRECIZNO IZBIJANJE

1. JOŠKO BUTERIN - BK „BENČIĆ GMT“, RIJEKA
2. SUAD ZEMUNOVIĆ - BK „ULJANIK PULA“, PULA
3. SANDRO GULJA - BK „BENČIĆ GMT“, RIJEKA
4. ROBERT KLARIĆ - BK „TRIO“, BUZET
5. IVICA VRBETA - BK „TRSAT“, RIJEKA
6. ALEN GUŠTIN - BK „ISTRA POREČ“, POREČ
7. LJUBO SERGO - BK „RUDAR“, LABIN
8. DAVOR FUČAK - BK „PODHUM KWSO“, DRAŽICE
9. MARKO BLJAJIĆ - BK „ZRINJEVAC“, ZAGREB
10. ZDENKO SINČIĆ - BK „ULJANIK PULA“, PULA
11. TONČI BULAT - BK „PLOČE“, PLOČE
12. ANTE MRKONJIĆ - BK „SIGNALIZACIJA“, ŠIBENIK
13. DEAN ARAMBAŠA - BK „ŠIBENIK“, ŠIBENIK
14. IVAN KATIĆ - BK „OTOK“, OTOK
15. JOSO ŠIMIČEVIĆ - BK „ZADAR“, ZADAR
16. DAVOR BAŠIĆ - BK „MALA VELIKA“, VELIKA

BRZINSKO IZBIJANJE

1. ALEN GUŠTIN - BK „ISTRA POREČ“, POREČ
2. JOŠKO BUTERIN - BK „BENČIĆ GMT“, RIJEKA
3. JOŠKO MARDEŠIĆ - BK „ZRINJEVAC“, ZAGREB
4. SIMON GULJA - BK „BENČIĆ GMT“, RIJEKA
5. ROLAND MARČELJA - BK „PODHUM KWSO“, DRAŽICE
6. IVAN JURKOVIĆ - BK „SOLARIS“, ŠIBENIK
7. ANTONIO KUSANOVIĆ - BK „SUPETAR“, SUPETAR
8. ANTE MRKONJIĆ - BK „SIGNALIZACHA“, ŠIBENIK
9. TOMISLAV KOLOBARIĆ - ŠBK „IVANKOVO“, IVANKOVO
10. DARIO DAMIĆ - BK „ROGOTIN“, ROGOTIN
11. IVICA KNEŽEVIĆ - BK „BRODARICA“, ZADAR

Poreč - Pazin, 14. prosinca 2002.

PAROVI

1. VALTER IVANIĆ, DINKO BEAKOVIĆ - BK „ISTRA POREČ 1“, POREČ
2. ČEDO VUKELIĆ, SEBASTIJAN MRVČIĆ - BK „BENČIĆ GMT 3“, RIJEKA
3. MILJENKO KNEŽEVIĆ, SANDRO GULJA - BK „BENČIĆ GMT 2“, RIJEKA
4. ALEN GUŠTIN, ZDENKO ANDROŠIĆ - BK „ISTRA POREČ 2“, POREČ
5. VLADO OBRIĆ, GIANFRANKO SANTORO - BK „BENČIĆ GMT 1“, RIJEKA

SP Saluzzo Kolobarić, Vlahek, Jejić, Horvat, Brekalo

6. MARKO HUDEK, DARIO KUNŠTEK – BK „ZRINJEVAC“, ZAGREB
7. ROBERT NEŽIĆ, JOSIP CUCULIĆ – BK „TRIO“, BUZET
8. J. JEDREJČIĆ, N. JEDREJČIĆ – BK „USLUGA“, PAZIN
9. B. KOVAČIĆ, M. MARAŞKIN – BK „BURELA“, POREČ
10. ELVIS BARBARO, DRAŽEN PUNIŠ – BK „ISTRA POREČ 3“, POREČ
11. I. JURČEVIĆ, B. JURČEVIĆ – BK „BARTOL KAŠIĆ“, DINJIŠKA
12. DEJAN NOVOSEL, RADE KLISURIĆ – BK „MLADOST-CESTORAD“, CERIĆ
13. S. KRALJEVIĆ, J. KLINAC – BK „ŠARIĆ STRUGA“, ŠARIĆ STRUGA
14. P. RAIĆ, M. SOKO – BK „KOMOLAC“, KOMOLAC
15. SLAVKO KEVIĆ, BRANKO KIŠIĆ – BK „ANTE STARČEVIĆ“, ZAGREB
16. M. MATIĆ, D. KARTELO – BK „SONKOVIĆ“, SONKOVIĆ

PRVENSTVO HRVATSKE ŽENE

Rijeka, 22. lipnja 2002.

POJEDINAČNO-KLASIČNO

1. ANA MIŠIĆ – BK „PAŠAC“, PAŠAC
2. IVA VLAHEK – BK „ZRINJEVAC 2“, ZAGREB
3. DANIJELA KOLOBARIĆ – BK „IVANKOVO“, IVANKOVO
4. TATJANA CVEČIĆ – BK „MARINIĆI“, MARINIĆI
5. BOŽICA BREKALO – BK „ZRINJEVAC 2“, ZAGREB
6. TANJA GOBO – BK „ROVINJ“, RÖVINJ
7. RUŽA KLIĆ – BK „RJEĆINA“, RIJEKA
8. JASMINKA KOLEDIĆ – BK „MLADOST-CESTORAD“, CERIĆ

BLIŽANJE I IZBIJANJE U KRUG

1. DANIJELA KOLOBARIĆ – BK „IVANKOVO“, IVANKOVO
2. IVA VLAHEK – BK „ZRINJEVAC 2“, ZAGREB
3. TANJA GOBO – BK „ROVINJ“, RÖVINJ
4. JOSIPA HORVAT – BK „MLADOST-CESTORAD“, CERIĆ
5. LJUBOMIRA ČARGONJA – BK „PAŠAC“, PAŠAC
6. DOLORES ŠEBELJA – BK „MARINIĆI“, MARINIĆI
7. BOŽICA BREKALO – BK „ZRINJEVAC 2“, ZAGREB
8. TIHANA KOLEDIĆ – BK „MLADOST-CESTORAD“, CERIĆ

Rijeka, 23. lipnja 2002.

PAROVI

1. MILKA BEZJAK, NINA JUGOVIĆ – BK „MARINIĆI“, MARINIĆI
2. DANIJELA KOLOBARIĆ, ANA KRIŽANAC – BK „IVANKOVO“, IVANKOVO
3. NIVES MLAĐENIĆ, DENIZE VELJIĆ – BK „PAŠAC“, PAŠAC
4. JOSIPA HORVAT, TIHANA KOLEDIĆ – BK „MLADOST-CESTORAD“, CERIĆ
5. DANICA RUŽIĆ, IDA TUSNAT – BK „HRELJIN 1“, HRELJIN
6. BRANKA RUŽIĆ, RADMILA VIDAS – BK „HRELJIN 2“, HRELJIN
7. IVA VLAHEK, BOŽICA BREKALO – BK „ZRINJEVAC 2“, ZAGREB
8. KATICA ŠIMAC, ENISA REMPEŠIĆ – BK „RJEĆINA“, RIJEKA

PRECIZNO IZBIJANJE

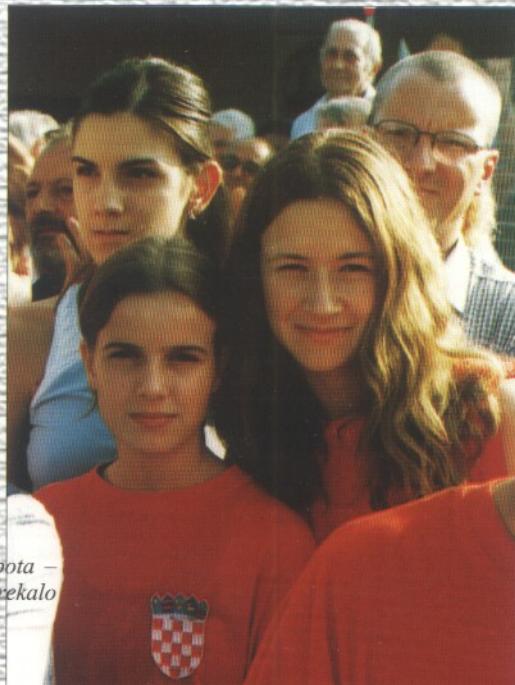
1. IVA VLAHEK – BK „ZRINJEVAC 2“, ZAGREB
2. TANJA GOBO – BK „ROVINJ“, RÖVINJ
3. NIVES MLAĐENIĆ – BK „PAŠAC“, PAŠAC
4. LJUBOMIRA ČARGONJA – BK „PAŠAC“, PAŠAC
5. BOŽICA BREKALO – BK „ZRINJEVAC 2“, ZAGREB
6. DENIZE VELJIĆ – BK „PAŠAC“, PAŠAC
7. JOSIPA HORVAT – BK „MLADOST-CESTORAD“, CERIĆ
8. SANDRA TONŠETIĆ – BK „ZRINJEVAC 2“, ZAGREB

BRZINSKO IZBIJANJE

1. BOŽICA BREKALO – BK „ZRINJEVAC 2“, ZAGREB
2. JOSIPA HORVAT – BK „MLADOST-CESTORAD“, CERIĆ
3. IVA VLAHEK – BK „ZRINJEVAC 2“, ZAGREB
4. DANIJELA KOLOBARIĆ – BK „IVANKOVO“, IVANKOVO
5. TIHANA KOLEDIĆ – BK „MLADOST-CESTORAD“, CERIĆ
6. NIVES MLAĐENIĆ – BK „PAŠAC“, PAŠAC

ŠTAFETNO IZBIJANJE

1. BOŽICA BREKALO, IVA VLAHEK – BK „ZRINJEVAC 2“, ZAGREB
2. JOSIPA HORVAT, JASMINKA KOLEDIĆ – BK „MLADOST-CESTORAD“, CERIĆ
3. DANIJELA KOLOBARIĆ, ANA KRIŽANAC – BK „IVANKOVO“, IVANKOVO
4. SANDRA TONŠETIĆ, IVA BREKALO – BK „ZRINJEVAC 2“, ZAGREB

Mladost i ljepota – Vlahek, Kolobarić, Brekalo

TKO pita ne skita

Gospodin Zvonko Polić iz Osijeka uputio nam je pismo sa zamolbom da mu pojasnimo kako se stječe kategorizacija, što ona donosi športašu i tko izdaje rješenje o kategorizaciji.

Ukratko, kategorizacija se stječe temeljem odgovarajućeg športskog rezultata i poretkom koji športaš ostvari na natjecanjima koje organizira ili koja su pod jurisdikcijom Međunarodnog športskog saveza kojeg priznaje Međunarodni olimpijski odbor ili je član udruženja Međunarodnog športskog saveza (AGFIS).

Stjecanjem odredene kategorije, športaš ostvaruje određena prava, potporu, nadoknadu, nagradu i druga prava.

Na temelju ostvarenih rezultata športaši se razvrstavaju u sljedeće kategorije:

1. Športaš Hrvatske I. kategorije
2. Športaš Hrvatske II. kategorije
3. Športaš Hrvatske III. kategorije
4. Športaš Hrvatske IV. kategorije
5. Športaš Hrvatske V. Kategorije
6. Športaš Hrvatske VI. Kategorije

Športaši razvrstani u I., II. i III. kategoriju nazivaju se vrhuškim športašima, a ostali se smatraju vrsnim športašima.

Rješenje o kategorizaciji izdaje Hrvatski olimpijski odbor, na zahtjev športaša odnosno njegovog kluba ovjenjenog od strane Hrvatskog bočarskog saveza.

U nastavku donosimo pregled važeće kategorizacije za bočanje.

Športaš Hrvatske I. kategorije

- ❖ 1 – 4. mjesto u izbijanju, parovima i kombinaciji na SP
- ❖ 1 – 4. mjesto u izbijanju, parovima i kombinaciji na EP
- ❖ sudjelovanje u nacionalnoj ekipi koja osvoji 1. mjesto na SP ili EP

- ❖ rezultat koji se priznaje za svjetski rekord

Športaš Hrvatske II. kategorije

- ❖ 5 – 10. mjesto u izbijanju, parovima i kombinaciji na SP
- ❖ 5 – 8. mjesto u izbijanju, parovima i kombinaciji na EP
- ❖ sudjelovanje u nacionalnoj ekipi koja osvoji 2. ili 3. mjesto na SP ili EP
- ❖ sudjelovanje u ekipi koja u Kupu prvaka osvoji 1. mjesto
- ❖ 1. mjesto na juniorskom SP ili EP

Športaš Hrvatske III. kategorije

- ❖ sudjelovanje u nacionalnoj ekipi na SP i EP s poretkom u prvoj polovini
- ❖ 2. ili 3. mjesto na juniorskom SP ili EP
- ❖ sudjelovanje u ekipi koja u Kupu prvaka osvoji 2. ili 3. mjesto

Športaš Hrvatske IV. kategorije

- ❖ sudjelovanje u nacionalnoj ekipi na SP ili EP
- ❖ 1. mjesto na nacionalnom prvenstvu u disciplinama i ekipno

Športaš Hrvatske V. kategorije

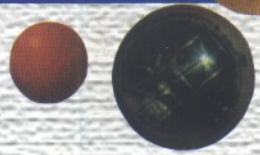
- ❖ perspektivni športaš – član juniorske selekcije

Športaš Hrvatske VI. kategorije

- ❖ perspektivni športaš – član kadetske selekcije

Prosinac 2002. bio je mjesec jubileja i slavlja za mnogobrojnu obitelj riječkog bočanja. Slavili zlatni jubilej - 50. godišnjecu organiziranog bočanja u Rijeci ujedno i BK »Benčić GMT«. Svečanoj Akademiji održanoj u velikoj dvorani povijesne zgrade hrvatske čitaonice na Trsatu odazvali su se svi. Dvoranu su ispunili bočari, predstavnici svih klubova grada, mogobrojni gosti, predstavnici sportskih udruženja grada. Pokrovitelj zlatnog jubileja bio je Grad Rijeka. Skup je uveličao i Mario Milanović Litre ispred Hrvatskog bočarskog saveza. Bio je to zvrsni čin, veliko finale godine koju je u mnoštvu dogadanja obilježio veliki međunarodni bočarski turnir "Sveti Vid - Rijeka 2002". Pobjednik turnira bio je BK Benčić GMT, ispred BK Sloga Ljubljana (Slovenija), reprezentacije bočarske zajednice Rijeka, BK Zrinjevac iz Zagreba, UB Pontese iz Cordiniano (Italija), BK Istra Poreč, UB Allegria Udine (Italija) i BK Lovran.

No, vratimo se svečanom činu obilježavanja razdoblje od 1952. do 2002. Pedesetogodišnje je razdoblje i sreću i tugu, mogobrojna natjecanja popraćena velikim slavljima, ali neminovalo i razočaranja koja su dio svakog života. Tako je i u športu. Na Akademiji je predstavljena i monografija koja je usprkos nekoliko tehničkih pogrešaka, odraz entuzijazma i želje da se usprkos manjku arhivske građe u potpunosti obuhvati široki raspon rada u bočanju i mnogobrojne manifestacije koje su se odigravale u Rijeci. Monografija je budućim načinima zabilježila kako je nekolika entuzijasta bočarskog športa 1952. godine udružila riječke klubove u jedinstvenu organizaciju prema tada postavljenim propozicijama. Iste je godine udruživanjem sa slovenskim klubovima nastao Bočarski savez Jugoslavije. Daleka, 1952. prihvaćena je kao godina osnutka Bočarskog saveza Hrvatske. Prvi je predsjednik tadašnjeg podsaveta Rijeke (registriran kao sekcija kuglačkog saveza) bio Rodolfo Jugo. Nedugo poslije zamjenio ga je Franjo Brlek, dok je Jugo prešao na mjesto voditelja selekcije Rijeke i Hrvatske (sastavljene isključivo od riječkih igrača). Jugo je uz Giovannija Tomljenovića bio prvi međunarodni sudac i začetnik prvih službenih konta-

Svečano proslavljen 50. obljetnica organiziranog boćanja u Rijeci i BK »Benčić GMT« (1952 - 2002)

Piše: Egidio GREBLIČKI

kata s Međunarodnom organizacijom boćanja (FIB-a) koja je u Hrvatsku uputila prve tehničke pravilnike. Neizbjegljivo, prema tome, stoji konstatacija kako će Rijeka za sva vremena biti upisana zlatnim slovima kao koljevka hrvatskog boćarskog športa.

U glavnom gradu divnog Kvarnera rođen je i stasao Dinko Beaković naš prvi svjetski prvak (1993, Saluzzo, Italija), a u Rijeci je 1995. junior-ska selekcija Hrvatske osvojila svjetsko odličje. Dvije godine kasnije cijelim je svijetom iz Rijeke prohujala vijest - reprezentacija Hrvatske je seniorski prvak svijeta.

Završni je čin svečane Akademije bila dodjela priznanja najzaslužnijim djelatnicima i boćarima.

Zlatna plaketa dodijeljena je **BK Benčić GMT**, prvom registriranom klubu u Hrvatskoj (1952).

Srebrna plaketa je dodijeljena klubovima: **Lučki radnik, Mario Gennari, Trsat i Vežica.**

Brončano su odličje primili: **Banderovo, Draga, Drenova, Kantrida Pećine i Zamet.**

Dugotrajnim je pljeskom popraćena dodjela plakete za životno djelo **Milošu Šepiću**, jedinom živućem i aktivnom rukovoditelju u boćarskom športu za neprekidnu pedesetogodišnju aktivnost.

Priznanja djelatnicima:

Zlatna plaketa: Ivan Barić, Ivan Festini, Ivan Maras, Mario Ružić, Slavko Stanić i Eduard Sveško.

Srebrna plaketa: **Dani Bučić, Nikola Fračin, Anton Keser, Arsen Matešić, Furio Nacinovich, Luciano Routar.**

Brončana plaketa: **Livio Benčan, Luka Bučić, Ante Fućak, Gianni Fućak, Miloš Grbac, Egi-**

Dostojanstveno i svečano u Rijeci na proslavi pedesetog rođendana

dio Greblički, Ćiril Ivančić, Romano Janko, Gianni Livoni, Hajkija Memledja, Vjekoslav Muškardin, Oreste Pavini, Miroslav Srdoč, Dušan Štefan i Miljenko Vlah.

Priznanja boćarima-sportašima:
Zlatna plaketa: Dinko Beaković, Josip Brajković, Sandro Gulja, Vlado Obrić, Ivan Štulić.

Srebrna plaketa: Pavao Baričević, Miljenko Knežević, Davor Norac i Čedo Vukelić.

Brončana plaketa: Gianni Bennussi, Simon Gulja, Bruno kostadina, Luciano Peloza, Gianfranco Santoro.

Priznanja institucijama:
Grad Rijeka, Hrvatski boćarski savez, Primorsko-goranska

županija, Riječki sportski savez, Općine Kostrena, Klana i Visoko, Balinarska zveza Ljubljana, Novi list, Rijeka, La voce del popolo, Rijeka, Radio Rijeka. Pisano je priznaje dodijeljeno **boćarskim klubovima Zajednice Rijeka te 12 klubova iz Boćarske zajednice Grobnik** koji su do 1966. godine bili u sastavu Saveza Rijeka.

Preostaje nam još prisjetiti se boćarskih djelatnika i sportaša kojima su priznanja dodijeljena posmrtno:

Jakov Beaković, Milivoj Crnković, Zvonko Jelovica, Dinko Jugovac, Ante Jurić, Zlatko Jurković, Ante Kocijan, Vjekoslav Mastković, Vojmir Matešić, Ezio Milić, Vinko Milić, Marijan Paravan, Jože Paz-

Iz županijskih saveza

Priznanja je došlo je prave ruke – glavni tajnik Litre uručio je priznanje HBS-a Milošu Šepiću

man, Marino Poniš, Vittorio Rutter, Anelio Stojnić, Vinko Šlošar, Slavko Štemberger, Ivan Zoretić.

Ipak, s tugom moramo utvrditi kako na ovom poduzećem popisu posmrtnih zasluznika nedostaju dvije istaknute osobe - Rodolfo Jugو i Franjo Brlek začetnici organiziranog boćanja u Rijeci i Hrvatskoj.

Napomenimo tek kako je tјedan dana po ovoj svečanosti i najtrofejniji hrvatski klub BK Benčić GMT održao svečanu Akademiju povodom 50 godina svoga postojanja. ●

Priznanje HBS-a BK »Benčić GMT« uručeno je Ivanu Bariću, predsjedniku kluba

Premda broju registriranih igrača Boćarski savez Dubrovačko-neretvanske županije u prošloj sezonu bio rangiran na treće mjesto u poretku županijskih saveza. U 2002. godini Savez je brojio 605 natjecatelja i 38 klubova, dok je u ovogodišnja natjecanja krenuo s više od 700 natjecatelja i 40 klubova na čelu s prvoligašem BK Metković.

Najjužniju hrvatsku županiju u Drugoj ligi - jug predstavljaju Hidroelektrana, Šarić Struga i Bistrica, a u trećoj Jug Ploče, Komolac, Gromača, Postranje, Predolac, Rogotin, Slaven i Slivno. Četvrti razred natjecanja odnosno Prva županijska liga organiziran je u dvije skupine. Članovi dubrovačke skupine su: Signalizacija, Omlbla, Župa dubrovačka, Sokol, Brgat, Duhbank, Rijeka i Zaton, dok skupinu Metković - Ploče čine Aurora, Bulin, Gradac, Krnjesavac, Ploče II, Prud, Staševica i Šarić Struga II. U Drugoj županijskoj ligi natječe se Imota, Ljuta, Omladinac, Taranta, Strijelac, Fagot, Atlant, Osojnik, Pridvorje, Donji Brgat, Petka i HT.

Boćarski savez Dubrovačko-neretvanske županije formiran je 28. travnja 1998. godine, a njegov je današnji predsjednik, nakon Grigorija Bukvića u četverogodišnjem mandatu, Ivica Barović. Članovi Izvršnog odbora su dopredsjednik Velimir Galov, Nikola Pavlović, Živko Tolić, Enerik Vidak, Zdravko Volarević i Ivo Kaznačić. U Skupštini Hrvatskog boćarskog saveza Županiju predstavlja Nikola Pavlović, koji je i član Izvršnog odbora Hrvatskog boćarskog saveza te Velimir Galov i Ivo Miletić.

Boćanje se na dubrovačkom području organizirano igra od osnutka Dubrovačkog boćarskog saveza 20. veljače 1974. godine. U pokretanju Saveza najaktivniji su bili prvi predsjednik Baldo Radović i Niko Brbora, koji je bio tajnik od osnutka do 1997., a isto se funkciji u županijskoj organizaciji vratio prije dvije godine. Prema njegovoj evidenciji u prvoj godini

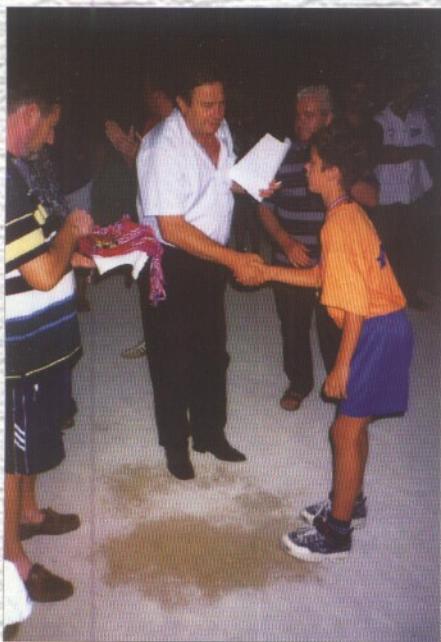
postojanja Dubrovački boćarski savez je brojio 18 klubova, a najveći je broj registriranih klubova (50) zabilježen 1988. godine. Savez u čijim su počecima svoj doprinos dali i **Mato Medo**, predsjednik natjecateljske komisije i **Mato Butijer**, voditelj sudačke organizacije, inicirao je formiranje saveza u Metkoviću i Pločama te Savez Korčule koji više ne egzistira.

Nakon Radovića predsjednici nekadašnjeg Dubrovačkog boćarskog saveza bili su: **Igor Morović**, **Nikola Pavlović**, **Vice Baljević**, **Miho Ledinić**, **Velimir Milić**, i **Ivo Hrdalo**. Veliki doprinos napretku i radu Saveza dali su u njegovim počecima i ključnim razvojnim godinama između ostalih **Domagoj Šuto**, i **Mato Konjevod**.

Prvoligaši s dubrovačko-neretvanskog područja, uz današnji Metković, bili su INA i Cavtat u bivšoj državi te Brgat i Epidaurus u Prvoj hrvatskoj ligi. Kao najkvalitetniji igrači kroz povijest boćarskog sporta na dubrovačkom području ističu se višegodišnji reprezentativac **Simo Soko** (INA, Brgat) i **Marko Sršen** (INA) koji su nastupajući za INU 1982. osvojili naslov prvaka bivše države u parovima te **Ivo Šarić** (Cavtat), **Vido Beusan** (Rijeka), **Marko Račić** (Cavtat), **Luka Kujundžić** (Brgat, INA) i **Tonči Koštro** (Brgat, INA).

Kada je o aktivnim igračima riječ nezaobilazan je dvadesetjednogodišnji **Mario Bajo**, član Hidroelektrane, koji je najveće uspjehe na natjecanjima mladih ostvario nastupajući za matični Zaton, a bio je član Brgata i Epidaurusa dok su nastupali u prvoj ligi. Na Svjetskom juniorskom prvenstvu 1999. u Maroku je u paru zauzeo peto mjesto, a godinu je ranije na četveroboju nacija u Zagrebu postao član reprezentacije. Od 1996. do 1999. na prvenstvima Hrvatske za mladež osvojio je devet odličja, među kojima pet zlatnih. Prva je mjestra osvojio u disciplinama

Boćarski savez Dubrovačko-neretvanske županije

Kadetsko prvenstvo županije

pojedinačno klasično i u preciznom izbijanju 1996. u Rijeci u konkurenciji do 14 godina, a drugi je na istom natjecanju bio u brzinskom izbijanju. Sljedeće je godine u Šibeniku u konkurenciji do 18 godina pobjednik u brzinskom te drugi u preciznom izbijanju u paru s **Lukšom Markovićem**. U istom je uzrastu 1998. u Zagrebu prvak u brzinskom izbijanju te treći u bliženju i izbijanju u krug, dok je 1999. također u Zagrebu državni prvak u brzinskom izbijanju.

U Dubrovačko-neretvanskoj županiji više je od stotinu otvorenih boćarskih terena, no boćarske dvorane su rijetke, pa nedostaju uvjeti za rad u zimskom razdoblju. Boćarska dvorana u Metkoviću zasad je jedina sa četiri staze, ona na Bragu ima dvije, a u Mandaljeni jednu stazu. Uskoro se očekuje završetak radova na izgradnji dvorane s četiri staze u Srebrenom, koja bi prije svega drugo-

ligašima trebala donijeti bolje rezultate.

Uspješna organizacija završnice Kupa Hrvatske

Nakon mnogo vremena prošle je godine na dubrovačkom je području održano natjecanje na državnoj razini. U Dubrovniku je i Župi dubrovačkoj u organizaciji Hrvatskog boćarskog saveza i Boćarskog saveza Dubrovačko-neretvanske županije odigran završni turnir Kupa Hrvatske. Kup je osvojio Zrinjevac iz Zagreba pobjedivši u finalu Istru iz Poreča. Uspješna organizacija natjecanja donijela je zadovoljstvo predstavnicima županijskog boćarskog saveza, koji su primivši pohvale sudionika natjecanja predali kandidaturu za domaćinstvo ovogodišnjeg kadetskog prvenstva države. Kandidatura je prihvaćena te će se u kolovozu Savez ponovo moći dokazati kao organizator značajnih domaćih natjecanja.

Rad s mladima

Iako nedostaju uvjeti za rad u zimskom razdoblju, Županijski boćarski savez u posljednje dvije godine intenzivno radi na popularizaciji boćarskog sporta među mladima i organizaciji natjecanja za mlađe uzraste. Nakon kadetskog, ove će se godine održati i juniorsko prvenstvo županije.

Na završnom turniru boćarskog prvenstva Hrvatske za kadete do 14 godina prošle su godine u Rijeci nastupili **Josip Lonac** (Petka), **Ivica Aleksić** (Petka), **Niko Grbić** (Župa dubrovačka), **Pero Zec** (Župa dubrovačka), **Miše Savinović** (Taranta) i **Antonio Vojvodić** (Brgat Donji). Time je nakon niza godina Boćarski savez Dubrovačko-neretvanske županije

imao predstavnike među 16 najboljih na završnici državnog natjecanja u tom uzrastu. Dokaz je to prvih rezultata strategije Saveza za ponovno pokretanje rada s najmlađima. Najbolji je rezultat natjecanja ostvario Miše Savinović zauzevši sedmo mjesto u preciznom izbijanju. U brzinskom izbijanju su Niko Grbić i Pero Zec bili deveti, Josip Lonac je u bližanju i izbijanju u krug bio jedanaesti, a isti je plasman ponovio u paru s Ivicom Aleksićem u disciplini parovi klasično. Antonio Vojvodić se smjestio na četrnaesto mjesto u brzinskom izbijanju, a Josip Lonac na šesnaesto u pojedinačnom klasičnom.

Metković

U Metkoviću je, kao i u brojnim dalmatinskim mjestima, boćanje dugo okupljalo brojne zaljubljenike isključivo kao šport rekreativnog karaktera. Sportski karakter dobiva tek sedamdesetih godina prošlog stoljeća, a povećanje broja pristalica 1982. rezultira osnivanjem Boćarskog saveza općine Metković koji po osnutku broji 32 kluba. Bila je to kruna uspješnog rada istinskih zaljubljenika boćanja i entuzijasta **Stanka Jerkovića** i **Balda Veraje**. U tada iznimno popularnoj metkovskoj ligi klubovi su se natjecali u tri razreda, a najveći su uspjeh u bivšoj državi ostvarili boćari Unke kao drugoligaši. Klub je 1992. ostvario nastup u Prvoj ligi - jug. U želji osnaženja kluba ostvarena je zamisao da se u momčad uključe najbolji metkovski boćari što je rezultiralo preimenovanjem kluba u Metković. Prva prvoligaška sezona je uz susret s brojnim teškoćama donijela sedmo mjesto kroz nastupe igrača: **Toma Volarevića**,

Iz županijskih saveza

Ive Kežića, Mila Vidovića, Markice Dodiga, Vedrana Crnčevića, Tadije Roso, Željka Komazina, Stanka Barišića, Petra Jakića i Pave Matkovića s trenerom Zdravkom Volarevićem. Od povratka u Drugu ligu klub je spasio proširivanje lige, a već iduće sezone Metkovci su četvrti. Time su izborili kvalifikacije za popunu jedinstvene Prve lige u kojima su svladali Primošten.

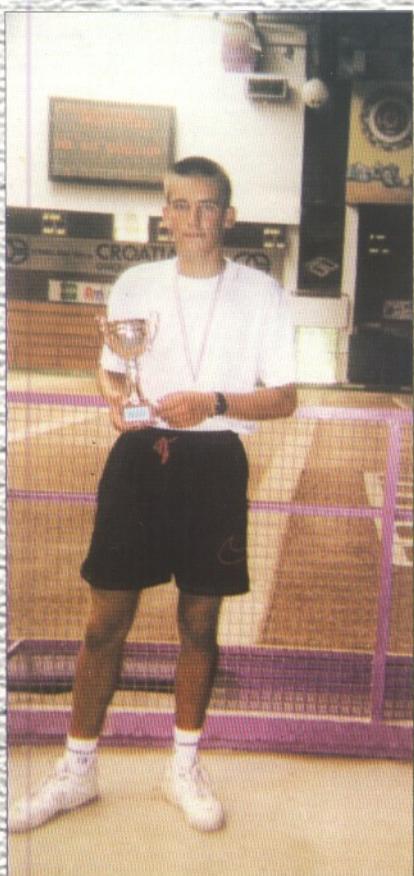
Prvoligaška je konkurencija 1994. bila prejaka za debitanta Metković te se klub vraća u drugi razred u kojem pod vodstvom trenera Vinka Kežića 1995. dominira i osvaja prvo mjesto. Iste godine počinju radovi na izgradnji boćarske dvorane koja je u funkciji godinu dana kasnije čime su stvoreni uvjeti za status stabilnog prvoligaša. U sljedećih pet godina, kada oslonac momčadi čine Mile Vidović i Markica Dodig, to se potvrđuje kroz plasmane između trećeg i petog mjesteta. Klub je u tom razdoblju tri puta sudionik finalnog turnira Kupa

U zadnje vrijeme mladima se posvećuje posebna pozornost

BK »Metković«

Brojna odličja Mario Bajc

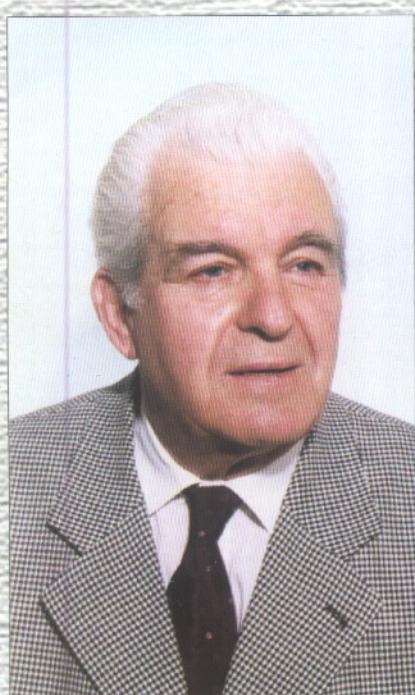
Boćanje se na dubrovačkom području organizirano igra od osnutka Dubrovačkog boćarskog saveza 20. veljače 1974. godine. U pokrećanju Saveza najaktivniji su bili prvi predsjednik Baldo Radović i Niko Brbora. U prvoj godini postojanja Dubrovački boćarski savez je brojio 18 klubova, a najveći je bio registriranih klubova (50) zabilježen 1988. godine. Savez je inicirao formiranje saveza u Metkoviću i Pločama te Savez Korčule koji više ne egzistira.

Ivica Barović, predsjednik

Finale Kupa 2002. – Zrinjevac – Istra

Niko Brbora, tajnik Saveza

Hrvatske, dva puta finalist (1995. u Rijeci i dvije godine kasnije u Omišu). Kada je o pojedinačnim uspjesima riječ treba izdvajati naslov prvaka Hrvatske u paru oca i sina, Iva i Nediljka Kežića iz 1996.

U sezoni 2001. zbog teške materijalne situacije BK Metković je prisiljen na istupanje iz prve lige, no zahvaljujući momčadi Gale Matković nisu dugo bez prvoligaškog statusa. Iste je godine Gala pod vodstvom trenera **Joze Bebića** osvojila naslov drugoligaškog prvaka, a vodstvo kluba odlučuje momčad za prvoligaške na-

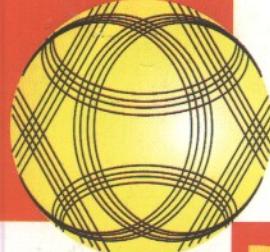

Finale Kupa 2002.

stupe osnažiti najboljim boćarima iz doline Neretve i krenuti u prvu ligu pod imenom Metković. Višestruki je osvajač Kupa Dubrovačko-neretvanske županije prošle godine zauzeo peto mjesto u prvoligaškom društvu te potvrdio visoku kvalitetu neretvanskog boćanja.

U ovoj sezoni za Metkovce nastupaju: Mile Vidović, Ivo Kaznačić, **Ante Sršen**, Vedran Crnčević, Ivica Krštičević, Željko Vladimir, Nediljko Kežić, Ivan Rošo, Mario Krešić, i Ante Jakić. Trener je Jozo Bebić, predsjednik kluba **Tonći Jerković**, a tajnik **Frano Vištica**. ●

ZLATNA

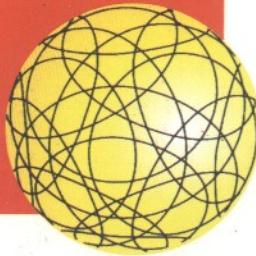
ELIDA

d.o.o.

Labinci 131a
52464 Kaštelir

Elida

BOĆA

perfetta®
articoli sportivi

tel:
091/528 3888
tel/fax:
052/455 400

BOULE DU JOUR
BEAKOVIĆ

Dragi
prijatelji
boćari

boule du jour

ekskluzivni je zastupnik
za Hrvatsku

Dinko Beaković
i Valter Ivančić
nude Vam boće s
kojima su postigli
najveće uspjehe za
HRVATSKU
u boćanju

Mi prodajemo boće s kojima igramo
i nadamo se da će te i Vi postati član
porodice svetskih i europskih prvaka.
Svi proizvodi su originalni talijanski s
garancijom

Nudimo Vam sve za boćanje:

- boće – G17, F16, B12
atestirane od FIB-e
- tepisi – za brzinsko i precizno izbijanje,
atestirani od FIB-e, originalni iz Francuske
- torbe svih veličina
- cipele za boćanje
- semafore – mehaničke
i elektronske
- plastične boće
zastupnik za Perfetta Italia
- majice kratkih rukava,
- trenirke
- kratke tenis hlačice

Brza
isporuka
i povoljna
cijena

Nudimo Vam kvalitetne talijanske pehare, medalje, plakete
s graviranjem po želji.

Sve navedeno možete dobiti
na odgodu plaćanja po dogovoru.
Ostale vrste boća po narudžbi.